

Forslag til folketingsbeslutning om forpraktik inden for sundheds- og socialuddannelserne.

[Af Bertel Haarder (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 34. Fremsat 24/2 82).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 9 og 10 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

9) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om adgangen til at tegne lærekontrakter.

[Af Bertel Haarder (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 37. Fremsat 24/2 82).

10) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse af lære- og praktikpladser.

[Af Hans Jørgen Holm (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 43. Fremsat 26/2 82).

Forslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Dorte Bændsen):

Jeg skal først kommentere beslutningsforslag nr. B 34, forslaget om forpraktik inden for sundheds- og socialuddannelserne.

Det er jo en genfremsættelse, og allerede sidste år sagde jeg ved behandlingen af forslaget, at jeg fandt, det faktisk var et rigtig dårligt forslag; det vil jeg gerne stå ved også i dag.

Jeg gjorde dengang opmærksom på, at en af årsagerne til, at vi fik EFG-systemet, netop var, at ca. 30 pct. af samtlige lærekontrakter blev afbrudt i prøvetiden, og at man ikke kan forlange, at mennesker allerede i så ung en alder skal træffe et afgørende og endeligt valg om, hvad de vil bruge resten af deres tilværelse til.

Jeg mindes i øvrigt, at venstre under drøftelserne sidste år anførte, at man i og for sig ikke havde noget imod EFG på sundhedsom-

rådet, og det gør det ikke nemmere at fatte, at venstre genfremsætter dette forslag.

Spørgsmålet om forpraktik har været til behandling i 1968 i udvalget under socialuddannelseskommissionen, og her fandt man, at argumenterne mod at gøre forpraktik til optagelsesbetingelse var langt mere tungvejende end de argumenter, der kunne tale til fordel for det. Siden hen er jo også stort set de fleste forpraktikordninger blevet ophævet.

En meget væsentlig ting for mig er også, at en indførelse af forpraktik ikke vil medføre flere uddannelsespladser, og det er jo netop, hvad vi står og mangler. Vi mangler dem af hensyn til situationen i den sociale sektor, hvor der i dag er ansat et meget stort antal uuddannede eller korttidsuddannede, og vi mangler dem af hensyn til de mange unge – og det er jo desværre ikke mindst de mange unge kvinder – som i dag ikke får nogen erhvervsuddannelse og derved oven i købet får en forhøjet risiko for arbejdsløshed.

Dette var netop baggrunden for, at jeg i januar 1981 nedsatte udvalget vedrørende social- og sundhedsuddannelserne, hvor opgaven var at undersøge og beskrive forskellige muligheder for, at der gennem EFG-uddannelser kunne opnås adgang til eksisterende social- og sundhedsuddannelser, samt at undersøge og beskrive, hvilke mulige uddannelsesforløb der vil kunne etableres med opnåelse af erhvervskompetence på sundheds- og socialområdet.

Jeg kan give den oplysning, at udvalget forventer at komme med sin første betænkning i juni måned, og at den vil indeholde forslag til ungdomsuddannelser inden for EFG-systemet på det sociale område, dvs. inden for dag- og døgninstitutioner for børn, unge og voksne og inden for pleje og omsorg for ældre. Det er mit håb, at vi på forsøgsbasis kan starte en eller flere af disse uddannelser til efteråret. Særlig påtrængende er det hurtigst muligt at sikre institutionerne inden for den tidligere åndssvageforsorg mere uddannet personale, og det kan gøres ved, at man tilbyder unge, der har gennemført andre basisår, at de efter et introduktionskursus kan få en praktikplads inden for de kommende andendelsuddannelser.

Af disse bemærkninger må det vist temmelig klart fremgå, at jeg må afvise det foreliggende forslag.